

جنوب ایران، جایی برای گردشگران صنعتی

عسل فاطمی

در بایه شامل این مجموعه می‌شود. برای جذب سرمایه‌گذاران و گردشگران خارجی برنامه‌های مختلفی از جمله تبلیغات در شبکه‌های معتبر خارجی را داریم. برای افراد خارجی که به این منطقه رفت‌وآمد می‌کنند تسهیلات ویژه از جمله صدور روادید ۱۰ روزه به راحتی میسر می‌شود.»

وی اشاره به میراث طبیعی و انواع سرمایه‌گذاری در این منطقه کرده و تصریح می‌کند: «اما در کنار این صنایع ما از میراث طبیعی نیز برخوردار هستیم مانند جنگل‌های حرا، خلیج ناپبند و ساحل دریا که همه به نوعی از جاذبه‌های گردشگری به شمار می‌آیند. این عوامل خود باعث می‌شود که این منطقه یک منطقه خاص شود. به این دلیل به چند شکل دارای ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری برای امور مختلف است و ما می‌توانیم این منطقه را برای سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی در قالب تورهای مختلف تشریح کنیم.»

ایشان در ادامه نکته دیگری که جذب نخبگان و محققان کشور به این منطقه است را عنوان کرده و می‌گوید: «ما سعی کرده‌ایم فضایی را ایجاد کنیم تا دانشگاه‌های کشور از این منطقه به عنوان ارتباطی بین صنعت و دانشگاه استفاده کنند. تمامی رشته‌های فنی می‌توانند در اینجا با به‌روزترین تکنولوژی جهان، آن چیزی را که به صورت تئوری در دانشگاه‌ها می‌خوانند در کشور خود به صورت عملی، تجربه کنند.

مانند رشته‌های مهندسی شیمی، برق و مکانیک.»

ارجمندراد در این باره می‌افزاید: «علاوه بر آن به علت فضاهای مختلفی و به طبع طیف اجتماعی مختلف که در این منطقه وجود دارد، حتی زمینه برای مطالعات اجتماعی و انسان‌شناسی نیز برای دانشجویان رشته‌های انسانی، فراهم است. نکته باارزش بعدی برای ما، در واقع این است که یکی از مهم‌ترین دست‌آوردهای جمهوری اسلامی نیز می‌تواند مورد بهره‌برداری قرار گرفته و برای بیگانگان شرح داده شود.»

وی در ادامه به پتانسیل جذب توریست صنعتی در منطقه ویژه انرژی پارس اشاره کرده و اظهار می‌دارد: «می‌دانید سرمایه‌گذاری‌هایی که در این‌جا انجام می‌شود به صورت میلیارد دلاری است و وقتی که کسی تمایل به این حجم سرمایه‌گذاری در این منطقه را دارد، هنگام بازدید از این‌جا باید امکانات را متناسب با حجم سرمایه خود ببیند. به این دلیل ما به سراغ مطالعه طرح جامع توریسم صنعتی رفتیم که ببینیم با وجود اتفاقاتی که در این منطقه رخ داده و چیزی که ما برایش در نظر گرفته‌ایم باید چه امکاناتی را در زمینه زیرساخت‌های گردشگری و با شناخت جاذبه‌های مختلف داشته باشیم.»

در جنوب ایران، دیاری است که آن را سرزمین نخل و دریا می‌نامند. مردمانش به خونگرمی و مهمان‌نوازی شهرت دارند. این سرزمین که بیش از ۲۳ هزار و ۱۶۸ متر وسعت دارد در امتداد آب‌های خلیج فارس قرار دارد. بوشهر، نام استان زرخیز اما محروم با قدمت ۷ هزار سال حیات انسانی است. آثار فراوانی از تمدن‌های عیلامی، هخامنشی، پارتی، ساسانی و اسلامی را در خود جای داده است. بوشهر دارای جاذبه‌های دیرپوی و امروزی منحصر به فردی است. برخی از این جاذبه‌ها مناطقی مانند شهر تاریخی سیراف، بافت قدیم شهر بوشهر و منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس است.

منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، واقع در شهرستان کوچک عسلویه از شمال به ادامه سلسله جبال زاگرس، از جنوب به خلیج فارس، از غرب به کنگان و از شرق به روستای چاه مبارک محدود شده است. وسعت کل منطقه ۳۰ هزار هکتار و در حال حاضر حدود ده‌ها هزار نیروی کار در آن منطقه فعال هستند.

اگر چه عمر این منطقه کوتاه است و مدت مدیدی از آن نمی‌گذرد، اما همجواری این ناحیه صنعتی با دارایی‌های فرهنگی و تاریخی فراوان سالانه گردشگرانی را به خود جلب می‌کند. موضوعی که امروزه توجه کارشناسان را به خود جلب کرده است استفاده از این منطقه صنعتی برای جذب توریست‌هایی تحت همین نام است.

توریسم صنعتی در دنیا از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است و سالانه درآمدهای فراوانی را نصیب کشورهای میزبان می‌کند. چنانچه مسوولان امر معتقدند: عسلویه در کنار قابلیت‌های انرژی و صنعتی در افق چشم‌انداز بیست‌ساله، می‌تواند به یکی از قطب‌های گردشگری کشور تبدیل شود. این منطقه علاوه بر داشتن قابلیت‌های صنعتی و انرژی، از جاذبه‌های تاریخی و میراث فرهنگی نیز به قدر کافی برخوردار است.

شرکت نفت، متولی و مالک منطقه ویژه انرژی پارس است. سازمان منطقه ویژه پارس به عنوان یکی از زیرمجموعه‌های شرکت ملی نفت فعالیت می‌کند که از طرف دیگر هم به شورای عالی مناطق آزاد ارتباط دارد.

ایمان ارجمندراد، مدیر دفتر مدیرعامل این سازمان و پیگیر طرح جامع توریسم صنعتی منطقه ویژه انرژی پارس در خصوص طراحی برای آینده گردشگری صنعتی این منطقه می‌گوید: «آفتی که ما برای توریسم صنعتی طراحی کرده‌ایم، شامل یک بخش و گروه خاص نمی‌شود. فضایی که در این منطقه در خصوص جذب توریست وجود دارد، شاید در جهان بی‌نظیر باشد. صنایعی مانند پالایشگاه‌های گاز، مجتمع‌های عظیم پتروشیمی، صنایع سنگین و نیمه‌سنگین، صنایع پایین دست پتروشیمی و صنایع

برای مثال شهر تاریخی سیراف که یکی از مهمترین جاذبه‌های طبیعی و گردشگری کشور است، می‌تواند در جذب گردشگری این منطقه سهم به‌سزایی داشته باشد. به هر حال ما مدت‌ها است که به دنبال برنامه توریسم صنعتی هستیم و اکنون نیز در مرحله مطالعه آن طرح قرار داریم.»

مدیر روابط بین‌الملل انرژی پارس درباره توافق نامه‌ای که بین سازمان میراث فرهنگی و سازمان منطقه انرژی پارس با امضای مهندس رحیم‌مشایی و دکتر رضوی مدیر سازمان انرژی پارس منعقد شد می‌گوید: «یکی از بحث‌های این توافق‌نامه بحث گردشگری در منطقه ویژه پارس است. در سابق سازمان میراث از وزارت نفت درخواست کرده بودند که نماینده‌ای برای این بحث به آن‌ها معرفی شود و بنده جهت پیگیری توریسم صنعتی در منطقه ویژه انرژی پارس معرفی شدم. ما هم به نوبه خود پیگیر این موضوع بوده و با سازمان میراث نیز در تماس هستیم و تا کنون جلساتی نیز در حول این موضوع تشکیل شده است. سعی ما هم بر این است که کارها بر طبق روال سیاست سازمان میراث انجام شود.»

ایمان ارجمند در پایان صحبت‌های خود به تعریف و تفاوت میان مناطق ویژه و آزاد پرداخته و عنوان می‌کند: «مناطق آزاد و ویژه یک سری قوانین مخصوص خودشان را دارند. قوانین این دو منطقه در بیش‌تر موارد شبیه به هم است. ما در این‌جا معافیت گمرکی داریم، جهت سرمایه‌گذاری زمین با قیمت بسیار پایین در اختیار سرمایه‌دار گذاشته می‌شود، تسهیلات ورود و خروج کالا با دیگر مناطق کشور متفاوت است، امکان استفاده از صندوق ذخیره ارزی و تسهیلات بانکی ویژه برای سرمایه‌گذاران وجود دارد. مناطق آزاد بیش‌تر به تبادل کالا تمایل داشته، اما منطقه ویژه رویکرد صنعتی دارد.»

موقعیت مورد نظر برای منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس مزایای قابل توجهی دارد، از جمله کمترین فاصله ممکن با میدان گاز پارس جنوبی، وجود فرودگاهی که در زمان ساخت و ساز می‌تواند سرویس مناسبی به عنوان فرودگاه بین‌المللی به مسافران ارائه دهد، دسترسی مستقیم به آب دریا، عمق مناسب سواحل از نظر بندری، برخوردار از شبکه‌های تأسیسات زیرساختی شریان‌های ارتباطی فرمانطقه‌ای، وجود نیروی کار بالقوه در شهرها و روستاهای اطراف، طبیعت سرسبز و چشم‌اندازهای طبیعی زیبا و از جمله مزایای این منطقه است.

